

L'ofensiva del capital per apropiar-se dels serveis públics

El capitalisme viu en una situació de crisi pràcticament permanent. Encara que en cada crisi ens presentin a un “culpable” extern (la pujada del petroli el 1973, unes hipoteques mal planificades el 2008, una pandèmia després i, finalment, una guerra), és el propi model de producció el que porta en el seu si les crisis. Crisi que són el resultat de l'estretor del mercat mundial, que porta a una competència cada vegada més ferotge i destructiva, i, sobretot, com recorda Xavier Arrizabaloa a La Verdad nº 111 “la rendibilitat, que és la força impulsora de l'acumulació capitalista, està sotmesa a una llei, la de la seva tendència a descendir. Aquesta tendència és susceptible de ser contrarestatada puntualment, però cada vegada amb més dificultats i, després, a través d'una major explotació a més d'altres elements de barbàrie com la pròpia guerra”.

La reducció de la taxa de guany (o sigui, la reducció del benefici) obliga el capital a incrementar la taxa de la plusvàlua (és a dir, l'explotació), reduint els salaris reals, ja sigui directament, o mitjançant la deslocalització de la producció o a través de la inflació. El militarisme és també, com explicava Rosa Luxemburg, “en el purament econòmic, per al capital, un mitjà de primer ordre per a la realització de la plusvàlua, això és, un camp d'acumulació”.

L'estrenyiment del mercat mundial fa que una massa creixent de capitals busqui com valoritzar-se. El que els obliga a buscar l'obertura al capital financer de nous camps per als seus negocis, per a l'extracció de la plusvàlua. I aquí el capital s'ha fixat com a objectiu entrar a sac en els serveis públics de seguretat social, de la sanitat i l'ensenyament públics a Europa, com ja havia fet en altres continents a través de l'FMI i els seus plans d'ajust.

Conquestes del moviment obrer

La seguretat social, que garanteix la supervivència dels treballadors i treballadores quan les seves forces ja no els permeten guanyar-se la vida treballant, és una conquesta del moviment obrer, que va arrencar al capital el pagament d'un salari diferit. La sanitat pública va ser establerta per primera vegada per la revolució d'octubre de 1917 a Rússia, i el Servei Nacional de Salut va ser

establert a la Gran Bretanya –en imitació reconeguda del servei de salut soviètic– per la mobilització obrera i el govern laborista establert per aquesta onada obrera després de la victòria contra el nazisme en la segona guerra mundial. A França, la seguretat social va ser imposada pel moviment revolucionari el 1945-48.

Es tracta de conquestes del moviment obrer que garanteixen, al seu torn, drets. La seguretat social garanteix el dret a la jubilació, la sanitat pública, el dret a la salut, i l'ensenyament públic el dret a la instrucció i l'educació. Perquè només hi ha un dret social quan hi ha un servei públic que el garanteix.

Són conquestes, a més, que unifiquen la classe treballadora a escala de cada Estat.

... però també un ampli camp per als negocis

El Pressupost consolidat de la Seguretat Social per al 2022 presenta una despesa no financera de 179.810 milions d'euros, i suposa un 11,8% del producte interior brut (PIB). La despesa de la sanitat pública va ascendir a 81.600 milions d'euros, segons dades del Ministeri de Sanitat, i representa el 6,6% del PIB nacional. La despesa pública en educació per al conjunt de les administracions i universitats públiques va assolir el 2020 els 55.265,8 milions d'euros, que suposa el 4,93% del PIB. En total, es tracta de la respectable xifra de 317.000 milions d'euros, un 22,3% del PIB. En altres països europeus, les xifres són molt elevades, i el percentatge del PIB és encara més gran.

No és d'estranyar que el capital financer salibi per tenir accés a aquests fons per fer negoci a la seva costa. Però aquest empenyament xoca amb la lluita de classes.

La classe s'aferra a les seves conquestes

La voluntat del capital d'apropriar-se del mercat que suposen els serveis públics xoca amb la determinació de la classe obrera per defensar-los. Utilitzant per a això les organitzacions que ha construït o fins i tot per sobre de les seves organitzacions. A la col·laboració dels dirigents d'UGT i CCOO en la retallada de pensions imposat el 2011 pel govern Zapatero i a la seva passivitat davant les retallades imposades per Rajoy el 2013, els pensionistes van

respondre organitzant-se en plataformes i coordinadores (cosa que no vol dir que no hi hagi dins dels mateixos sindicats una resistència creixent. N'hi ha prou amb veure com nombrosos congressos sindicals donen suport a l'Auditoria i, d'altra banda, les crides de seccions sindicals al respecte). La mobilització que van aixecar els pensionistes va obligar el mateix govern del PP a retirar la seva reforma, ha recuperat l'actualització de pensions segons l'IPC, i ha aconseguit fer aprovar a Corts l'auditoria dels comptes de la Seguretat Social, encara que el govern es resisteixi a complir aquesta resolució parlamentària. A les retallades imposades per Ayuso a la sanitat de Madrid, el poble madrileny ha respost amb una formidable mobilització de més de 500.000 persones, organitzada des de les plataformes de barris i pobles, a la qual ha seguit una mobilització de 40.000 a Sevilla (vegeu Carta setmanal de la setmana passada). Al País Valencià, la mobilització ha imposat la reversió de part de les privatitzacions que va dur a terme a la sanitat el govern del PP. A França, la mobilització ha aturat, de moment, l'aplicació de la reforma de la jubilació imposada per Macron.

Aquesta resistència obrera implica que la imposició d'una privatització “a la brava” d'aquests serveis requeriria una derrota de la classe treballadora. La sanguinària dictadura de Pinochet va poder imposar a Xile la reforma de la Seguretat Social que va suposar la seva entrega als fons de pensions privats, però les burgesies europees estan molt lluny d'aquesta situació.

La tàctica de la “llonganissa”

Això obliga els governs europeus a anar pas a pas, amb reformes graduals. És el que s'anomena la “tàctica de la llonganissa”, d'anar retallant rodanxa a rodanxa fins a quedar-se només amb la corda. Però ni la proposta del PSOE de convertir els hospitals públics en fundacions, ni les privatitzacions de Madrid i València ho van aconseguir. Moltes de les privatitzacions s'han revertit per la pressió dels treballadors, de les seves organitzacions, i de la pròpia població.

Una altra de les vies de privatització és el desmantellament progressiu dels serveis públics, perquè la població (o el sector d'ella que pugui permetre-s'ho) opti per serveis privats.

Els números clausos en l'accés a les universitats han donat lloc a la proliferació d'universitats privades on l'única barrera a l'accés és tenir diners suficients per pagar-se les mensualitats. Deixar 100.000 alumnes a l'any fora dels estudis d'FP porta que s'hagin de buscar una FP privada.

A la sanitat, les retallades imposades des del 2011 han fet que el nombre d'espanyols amb una pòlissa d'assegurança de salut privada hagi augmentat un 6%, passant de 8,6 milions a 11,6 milions. Des de la pandèmia, el creixement s'ha accelerat, amb més d'un milió de nous pacients en tres anys.

Pel que fa a les pensions, el fracàs dels fons de pensions (amb una capitalització total que no arriba als 120.000 milions, és a dir, un 60% de la despesa de la seguretat social en un any), obliga a retallar les pensions públiques, per fer més atractiu el recurs a pensions privades. I el ministre Escrivá, mentre prepara una nova retallada de pensions via augment del període de càlcul, ja ha imposat la nova figura dels "plans de pensions d'ocupació".

Política de guerra i ofensiva contra els serveis públics

L'ofensiva contra els serveis públics forma

part de la política de guerra empresa per tots els governs de la Unió Europea. No només perquè cal alliberar capitals per a invertits en armament, com fa poc va declarar el portaveu del MEDEF (equivalent de la CEOE a França) sinó perquè el capital financer, pressionant sobre els pressupostos i la seva composició, utilitza la guerra amb aquesta finalitat. Per això afirmem que el combat contra la guerra és inseparable de la lluita contra la inflació, l'austeritat i per les reivindicacions, entre les quals la defensa dels serveis públics i la seva plena reconstrucció, anul·lant les retallades i dotant-los dels pressupostos necessaris.

Els nostres compromisos...

Perú:

EL TREBALL afirma que enmig d'aquesta crisi de poder la sortida política és la convocatòria JA de l'Assemblea Constituent, cal convocar ara! una Trobada Nacional per l'Assemblea Constituent a Lima, encapçalada per la CGTP, EL COMITÈ PROMOTOR DE L'ANP, els fronts regionals i totes les forces polítiques democràtiques i antiimperialistes que estiguin d'acord amb aquesta orientació.

Comitè Editor "El Treball"
8 de desembre 2022

EL TRABAJO
TRIBUNA LIBRE DE LA LUCHA DE CLASES
DECLARACION

Una vez más la crisis de poder y la confrontación entre el gobierno de Pedro Castillo y el Congreso de la República ha determinado que la coalición dominada por el Fujimorismo logre la vacancia presidencial con 181 votos. Horas antes, Pedro Castillo anunció a través de un Mensaje a la Nación la disolución del congreso, toque de queda en Lima y la convocatoria a elecciones de un nuevo congreso con funciones constituyentes.

EL TRABAJO rechaza esta guerra interna que acaba de sacar al Presidente Castillo electo por la voluntad popular de 9 millones de peruanos y que continúa el camino de la crisis política que llevó a la vacancia de Kuczynski y Vizcarra dejando a un lado la solución de los grandes problemas de la clase trabajadora, del campesinado, de la nación, la defensa de la soberanía frente a la voracidad de los grandes monopolios extranjeros que saquean el país en alianza con los grupos de poder organizados en la CONSEP.

Pero igualmente expresamos que Pedro Castillo que fue elegido Presidente en segunda vuelta por 9 millones de peruanos no cumplió en 16 meses de gobierno con sus promesas electorales: 16% del PIB para salud, 30% para educación, nacionalizaciones, segundo reforma agraria, asambleas constituyentes.

Ahora, luego del golpe parlamentario impulsado por la mayoría conservadora del congreso han impuesto un nuevo gobierno que preside Dino Buolterlo, lo mismo que en su primer discurso como Presidente de la República de facto, ha pedido tregua al Congreso golpista para formar un Sistema de Unidad Nacional. ¿Qué significa gobierno de Unidad Nacional? Naturalmente, un gobierno de "posición", que desmonte los 200 conflictos sociales que existen en el país, y que al mismo tiempo ayude a que los explotadores y sus monopolios sigan chupando la sangre de los trabajadores explotados a través del trabajo esclavo y sigan saqueando la nación con las privatizaciones y el pago astronómico de la deuda externa.

Está absolutamente claro que el relevo de Pedro Castillo y la transición política que se inicia, cuenta con el respaldo de las Fuerzas Armadas y Policiales, Poder Judicial, el Tribunal Constitucional, el Ministerio Público, la Bendición de la OEA y de la embajadora norteamericana en Lima, vocera del Consenso de los Biden.

EL TRABAJO remanece que ningún golpe o contra golpe es la solución a los grandes problemas del país ni a la solución de las reivindicaciones urgentes de los trabajadores expresadas en la Agenda Laboral 19 de la CGTP ni a los problemas del campesinado y la nación. Hoy es urgente, que el pueblo tenga la capacidad de decidir frente al congreso impuesto con menos del 5 % de aprobación a través de la CONVOCATORIA A ELECCIONES GENERALES QUE INTERIÓ AL MISMO TIEMPO LA ELECCIÓN DE UNA ASAMBLEA CONSTITUYENTE SOBERANA (AHORA). Tiene razón el Pronunciamiento de la CGTP cuando afirma: "...La CGTP reconoce que la constante inestabilidad política social y económica del Perú tiene raíces en la rigurosa Constitución de 1992, la que hace urgente la creación de un nuevo contrato social en el que prevalezcan los intereses del pueblo y no de los grupos de poder económico que sostentan el control de nuestro país" (Consejo Nacional CGTP, 7/12/2022). Luego añade: "debemos estar movilizados y vigilantes del estricto respeto a la democracia y los derechos laborales, por una reforma política: nueva Constitución y adelanto de elecciones generales".

EL TRABAJO, afirma que en medio de esta crisis de poder la salida política es la convocatòria JA de l'Assemblea Constituyente, es necesario convocar ahora! un Encuentro Nacional por la Asamblea Constituyente en Lima, encabezada por la CGTP, EL COMITÈ PROMOTOR DE LA ANP, los frentes regionales y todas las fuerzas políticas democráticas y anti imperialistas que están de acuerdo con esta orientación.

Comitè Editor "El Trabajo" 8 de diciembre 2022

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IS

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid Teléfono:
91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01 <http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta